

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally, zástupce předsedy senátu JUDr. Stanislava Rizmana a přísedících JUDr. Vítězslava Pýši, JUDr. Vladimíra Macha, JUDr. Martina Mikysky a doc. JUDr. Jana Svatoně, CSc. při ústním jednání dne 27. 2. 2018 ve věci návrhu **městského státního zástupce v Praze** ze dne 26. 9. 2017, sp. zn. 2 SPR 280/2017, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **Mgr. D.B.**, státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněná

Mgr. D. B., nar. X,

státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze,

je vinna, že

jako státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze byla nečinná při vyřizování věci vedené pod sp. zn. 1 KZN 73/2016, když

- a) v období od 4. 10. 2016 do 11. 9. 2017 i přes opakované urgencye a žádosti policejního orgánu mu nevrátila předložený originál kompletního spisového materiálu,
- b) v období od 17. 1. 2017 do 11. 9. 2017 nerozhodla o návrhu Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. města Prahy, Služba kriminální policie a vyšetřování, Odbor hospodářské kriminality, 7. oddělení, ze dne 12. 1. 2017, č. j. KRPA-13856-127/TČ-2016-000097-MIK, na podání žádostí o mezinárodní právní pomoc do Rakouska, Belgie, Německa, Dánska, Estonska, Francie, Irska, Itálie, Nizozemska, Polska a Slovenska, a to přestože byla policejním orgánem o vyřízení tohoto podnětu opakovaně žádána a upozorněna, že se jedná o stěžejní důkaz, bez jehož provedení není možné věc řádně prověřit,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním ohrozila důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství,

č í m ž s p á c h a l a

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a z a t o s e j í u k l á d á

podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření **snížení platu o 10 % na dobu 2 (dvou) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Zjištěný skutkový stav

[1] Dokazováním provedeným při ústním jednání byly zjištěny následující skutečnosti:

[2] Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. města Prahy, Služba kriminální policie a vyšetřování, Odbor hospodářské kriminality, 7. oddělení, podle § 158 odst. 3 trestního řádu zahájila dne 9. 2. 2016 úkony trestního řízení ve věci podezřelých Pavla Hrušky, nar. X, a M. R., nar. X, pro zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku. Podle záznamu o zahájení úkonů trestního řízení sepsaného pod č. j. KRPA-13856-6/TČ-2016-000097 se těchto trestných činů měli podezřelí dopustit tím, že od 1. 1. 2014 do 19. 11. 2015 v úmyslu zkrátit daň z přidané hodnoty vytvořili účelové řetězce firem plátců DPH, v rámci kterých zorganizovali a řídili spekulativní obchody s motorovými vozidly, kdy jako statutární zástupci Manta Ray spol. s r.o. a v případě podezřelého Pavla Hrušky i společnosti AUTO MAXOV s.r.o. deklarovali jejich nákup v tuzemsku, přičemž fakticky vozidla pořídili v zahraničí prostřednictvím dalších společností, které zdanitelná plnění spočívající v pořízení automobilů z jiného členského státu Evropské unie v daňových příznacích nevykázaly, čímž došlo ke zkrácení daně minimálně ve výši 24.981.657 Kč. Dále podezřelý Pavel Hruška jako jednatel Refin NB spol. s r.o. měl v období let 2007 až 2009 zkrátit daň z přidané hodnoty tak, že do nároku na odpočet daně v příznacích k dani z přidané hodnoty za příslušná zdaňovací období zahrnul fiktivní faktury za přijatá zdanitelná plnění v tuzemsku, čímž zkrátil daňovou povinnost na DPH minimálně ve výši 39.909.697 Kč, když následně provedl v období od ledna 2007 do srpna 2009 hotovostní výběry z účtu společnosti v celkové výši 248.225.030 Kč, přičemž tyto peněžní prostředky mohou být výnosem z trestné činnosti.

[3] Tato trestní věc byla u Městského státního zastupitelství v Praze (dále též „městské státní zastupitelství“) vedena pod sp. zn. 1 KZN 73/2016 a původně byla dozorována státní zástupkyní JUDr. Dagmar Máchovou. Při přerozdělení její agendy mezi další státní zástupce, k čemuž došlo dne 13. 5. 2016, byla daná trestní věc přidělena k výkonu dozoru kárně obviněné.

[4] Dne 19. 5. 2016 kárně obviněná na návrh policejního orgánu podala postupem podle § 8 odst. 2 trestního řádu žádost několika peněžním ústavům o poskytnutí údajů, které byly předmětem bankovnímu tajemství a týkaly se bankovního účtu Refin NB spol. s r.o., z něhož podezřelý Pavel Hruška prováděl hotovostní výběry. Následně si dne 7. 6. 2016 vyžádala od policejního orgánu podání zprávy o stavu věci, kterou policejní orgán vypracoval dne 20. 6. 2016. V další žádosti ze dne 27. 9. 2016 kárně obviněná znovu uložila policejnímu orgánu podat zprávu o stavu věci a dále předložit spis za účelem provedení prověrky.

pokračování

[5] Přípisem ze dne 4. 10. 2016 policejní orgán podal podle § 159 odst. 3 trestního řádu návrh na prodloužení lhůty prověřování do 31. 12. 2016. V něm popsal provedené úkony a uvedl, jaké další důkazy ještě zamýšlí uskutečnit. K návrhu připojil šest svazků vyšetřovacího spisu.

[6] V další žádosti na prodloužení lhůty prověřování, kterou policejní orgán vyhotovil dne 22. 12. 2016, byl doplněn výčet provedených a zamýšlených úkonů, mezi nimiž byl i návrh na vyžádání mezinárodní právní pomoci v jedenácti státech Evropské unie. V závěru tohoto podání policejní orgán výslovně požádal o vrácení originálu spisového materiálu s tím, že bude v případě potřeby znovu předložen s avizovaným návrhem na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc. Lhůta ke skončení prověřování měla být prodloužena do 30. 6. 2017.

[7] Návrh na podání žádostí o mezinárodní právní pomoc policejní orgán sepsal dne 12. 1. 2017 pod č. j. KRPA-13856-127/TČ-2016-000097-MIK. V něm se uvádí, že podle údajů obsažených v systému VIES bylo za období let 2014 a 2015 provedeno na 130 mezinárodních obchodních případů s nejméně 109 zahraničními subjekty, z nichž se podařilo vlastním šetřením a lustracemi ztotožnit 107. Proto je za účelem prověření podezření z neoprávněných uplatnění nadměrného odpočtu na dani z přidané hodnoty, k nimž mělo v souvislosti s těmito obchodními případy dojít, nutné provést ztotožnění jejich předmětů, a to prostřednictvím mezinárodní právní pomoci. Justiční orgány Rakouska, Belgie, Německa, Dánska, Estonska, Francie, Irska, Itálie, Nizozemí, Polska a Slovenska měly být dotázány, zda jednotlivé blíže specifikované zahraniční společnosti v letech 2014 a 2015 dodávaly či pořídily zboží od některé z uvedených společností registrovaných v České republice, jakož i na podrobnosti týkající se těchto obdobních případů. Policejní orgán současně požádal o vyrozumění, zda a v jakém rozsahu bude vyhověno návrhu na podání žádostí o mezinárodní právní pomoc a předchozím žádostem o prodloužení lhůty ke skončení prověřování. Dále policejní orgán žádal o vrácení originálu spisového materiálu. Návrh na vyžádání mezinárodní právní pomoci obdrželo městské státní zastupitelství dne 17. 1. 2017.

[8] Dne 16. 3. 2017 učinila kárně obviněná dotaz policejnímu orgánu, který řešil obecnou otázku změny způsobu zajištění věci v trestním řízení po novele trestního řádu.

[9] Následně městské státní zastupitelství obdrželo dne 5. 5. 2017 zdvořilý dotaz na stav vyhodnocení návrhu na vyžádání mezinárodní právní pomoci. V něm policejní orgán podrobně rekapituloval svůj procesní postup a své návrhy vůči městskému státnímu zastupitelství. Současně uvedl, že dne 14. 3. 2017 se telefonicky spojil s kárně obviněnou a dotazoval se na stav věci. Státní zástupkyně sdělila, že návrhy na prodloužení lhůty ke skončení prověřování akceptovala, tato lhůta je tedy prodloužena do 30. 6. 2017, avšak k otázce mezinárodní právní pomoci si musí dostatečně prostudovat spisový materiál, aby mohla vyhodnotit důvodnost tohoto úkonu, přičemž ke studiu spisu se s ohledem na své zatížení nedostane dříve než za 6 týdnů. Také v tomto dotazu policejní orgán požádal o vrácení originálu spisového materiálu a o sdělení, zda a v jakém rozsahu bude návrhu na podání žádostí o mezinárodní právní pomoc vyhověno, neboť se jedná o stěžejní úkon, bez něhož nebude možné věc řádně prověřit.

[10] Dne 8. 6. 2017 pořídil policejní orgán úřední záznam o telefonickém hovoru s kárně obviněnou, která uvedla, že na žádostech o mezinárodní právní pomoc pracuje, však nedokázala uvést konkrétní termín jejich dokončení. Své zpoždění odůvodnila značnou pracovní zátěží.

[11] Další návrh na prodloužení lhůty prověřování sepsal policejní orgán dne 16. 6. 2017. V něm je obsažen výčet zbývajících úkonů, které byly v zásadě vázány pouze na výsledky požadovaných mezinárodních právních pomoci. I v tomto návrhu policejní orgán požádal o vrácení originálu spisového materiálu a o sdělení, zda byl návrh na vyžádání mezinárodní justiční spolupráce akceptován, případně v jakém rozsahu.

[12] Ve dnech 17. 7. a 18. 8. 2017 vyhotovil policejní orgán dotazy na stanovisko k návrhu na prodloužení lhůty prověřování a na stav vyhodnocení návrhu na vyžádání mezinárodní právní pomoci. V těchto písemnostech požádal o vrácení spisového materiálu s nabídkou jeho osobního vyzvednutí.

[13] I. náměstkyně městského státního zástupce v Praze dne 11. 9. 2017 sepsala záznam o přidělení věci jinému státnímu zástupci, v němž uvedla, že nespolupráce a jednání kárně obviněné popsané v podnětu na zahájení kárného řízení, který byl vyhotoven téhož dne, zcela vylučuje její další spolupráci s policejním orgánem, a proto byla daná trestní věc přidělena novému státnímu zástupci. Ten vyhotovil žádosti o mezinárodní právní pomoc dne 22. 9. 2017.

[14] Všechna tato skutková zjištění vyplývají z obsahu dozorového spisu Městského státního zastupitelství v Praze sp. zn. 1 KZN 73/2016 a ze záznamu o přidělení věci jinému státnímu zástupci ze dne 11. 9. 2017, kterými byly při ústním jednání kárného senátu provedeny důkazy na návrh kárného navrhovatele.

II. Obhajoba kárně obviněné

[15] Kárně obviněná ve výpovědi před kárným senátem a v dalším průběhu ústního jednání uvedla následující skutečnosti:

[16] Skutky obsažené v kárném návrhu jsou pravdivé, neboť opravdu nevyřídila věc vedenou pod sp. zn. 1 KZN 73/2016. Tu převzala po své kolegyni, byla pro ni zcela nová, neznala ji, nakonec byla přidělena jinému státnímu zástupci a tak se už s ní nemohla seznámit. Jelikož o této věci zpočátku nic nevěděla, vyžádala si od policejního orgánu spisový materiál. Dosud se jí ještě nestalo, že by jí policejní orgán předložil originál trestního spisu bez předchozího vyrozumění. Pokaždé mezi ní a policií kolují kopie spisového materiálu, a proto jí vůbec nenapadlo ověřovat, zda se v kanceláři státního zastupitelství nenachází jeho originál. Po doručení trestního spisu musela vyřizovat několik závažných, rozsáhlých a komplikovaných trestních věcí a zbýval jí čas jen na zpracování běžné agendy. Navíc k ní často docházeli policisté ke konzultacím, které také zabraly značnou část její pracovní doby. V posuzované trestní věci se však s policistou nesetkala a ten se jí ozval až s dotazem ohledně prodloužení lhůty prověřování. Telefonicky mu oznámila, že tuto lhůtu akceptuje, ale ještě nestihla prostudovat trestní spis, který je pro ni nový a potřebuje se s ním seznámit.

[17] S ohledem na uvedené množství pracovních povinností však spisový materiál nestihla prostudovat a v lednu 2017 obdržela návrh na vyžádání mezinárodní justiční spolupráce. Toto podání společně s dalším návrhem na prodloužení lhůty prověřování a prozkouškou spisu policejního orgánu zamýšlela po určité době vyříditi najednou, což považuje za efektivnější postup, než v krátkém časovém období činit jednotlivé úkony ve více spisech. Do konce února však dokončovala obžalobu a od března intervenovala čtyři měsíce u soudu v rozsáhlé a složité trestní kauze, což jí zabralo naprostou většinu pracovní doby. Následně čerpala dovolenou a do září 2017, kdy byla daná trestní věc přidělena jinému státnímu zástupci, se již se spisovým materiálem nestihla seznámit. Velmi jí přitom mrzí, že před odebráním dané kauzy a doručením podnětu k podání kárného návrhu, k čemuž došlo v ten samý den, nikdo z vedení městského státního zastupitelství se jí nezeptal na důvody nevyřízení věci.

[18] Při vyhodnocení činnosti městského státního zastupitelství za rok 2016 zjistila, že někteří kolegové z oddělení ekonomické kriminality neměli žádnou obžalobu, jiní dva až čtyři, zatímco ona v rozhodné době měla obžalob osm, z nichž jednu zpracovávala tři měsíce a druhou dva měsíce, přičemž další téměř čtyři měsíce se účastnila jednání soudu. Nicméně připouští, že její postup v posuzované trestní věci nebyl správný a nejspíše si špatně zorganizovala práci.

pokračování

[19] Nepamatuje se, zda byla ze strany policejního orgánu telefonicky vyzývána k vrácení spisu a zda jí byla upozorněna, že se jedná o originál. K odevzdání spisového materiálu byla písemně urgována. Nicméně s ohledem na nenastudování spisu, neprovedení prověrky stavu prověřování a další nevyřízenou agendu se toliko kanceláře státního zastupitelství bez bližších podrobností zeptala, co do dozorového spisu přišlo, načež se jí dostalo obecné odpovědi, že policejní orgán podal zprávu nebo žádost o prodloužení lhůty ke skončení prověřování. Mrzí ji, že komunikace s policejním orgánem vázla, a to i z její strany. Nic však policistům nebránilo dostavit se na státní zastupitelství a originál trestního spisu si odnést s tím, že ho potřebují.

III. Právní posouzení skutku uvedeného v kárném návrhu

[20] Při posouzení jednání uvedeného v návrhu na zahájení kárného řízení i obhajoby kárně obviněné vycházel kárný senát z definice kárného provinění obsažené v zákoně č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství (dále jen „zákon o státním zastupitelství“), jakož i z povahy a významu institutu kárné odpovědnosti státního zástupce, jež z tohoto zákona vyplývají.

[21] Podle § 28 zákona o státním zastupitelství je kárným proviněním zaviněné porušení povinností státního zástupce, zaviněné chování nebo jednání státního zástupce, jímž ohrožuje důvěru v činnost státního zastupitelství nebo v odbornost jeho postupu anebo snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce. Zákon o státním zastupitelství však ve znění § 12c a násl. upravuje mechanismus dohledu, v jehož rámci mohou být zjištěny, projednány a napraveny jednotlivé nedostatky v postupu státních zástupců. Dále podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství může vedoucí státní zástupce drobné nedostatky a poklesky státnímu zástupci písemně vytknout, aniž by podal návrh na zahájení kárného řízení. V kárném řízení ve věcech státních zástupců se tedy aplikují principy subsidiarity kárného postihu a kárnou odpovědnost lze dovozovat pouze v závažných případech, v nichž nepostačuje uplatnění mechanismů dohledu a řízení v soustavě státního zastupitelství. Porušení povinností při výkonu funkce státního zástupce tak naplňuje znaky skutkové podstaty kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jen je-li zaviněné a dosahuje-li větší intenzity.

[22] Myšlenka, že kárné právo představuje prostředek *ultima ratio*, který je možné použít až při neúčinnosti či nedostatečnosti ostatních prostředků, byla uplatněna i v judikatuře vztahující se k délce vyřizování agendy státních zástupců. Kárný senát totiž v minulosti považoval za kárné provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství jen delší nečinnost, při které státní zástupce nevyřídil přidělenou věc, ačkoli tak evidentně mohl učinit bez újmy na zpracovávání jeho další agendy. Průtah dosahující intenzity kárného provinění tak podle dosavadní rozhodovací činnosti kárného senátu zpravidla nastává v situaci, kdy státní zástupce ve více věcech po obdržení příslušného podání neučiní žádný relevantní úkon ve lhůtě tří měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ŽT a ve lhůtě dvou měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ŽN (srov. rozhodnutí ze dne 9. 3. 2015, č. j. 12 Ksz 13/2014 - 71, ze dne 13. 4. 2015, č. j. 12 Ksz 1/2014 - 107, ze dne 10. 11. 2015, č. j. 12 Ksz 2/2015 - 78, ze dne 14. 2. 2017, č. j. 12 Ksz 4/2016 - 142, ze dne 26. 9. 2017, č. j. 12 Ksz 2/2017 - 42, a ze dne 6. 2. 2018, č. j. 12 Ksz 9/2017 - 120). Daleko přísnějším způsobem kárný senát ve své předchozí judikatuře nahlížel jen na případy, v nichž státní zástupce delší dobu otálí s vyřizováním naprosto základních a stěžejních podání, na jejichž včasném a náležitém posouzení závisí opodstatněnost samotného vedení trestního stíhání, důvodnost vzetí obviněného do vazby či jeho ponechání ve vazbě, zachování dalších základních práv obviněného a jiných dotčených osob, jakož i zjištění klíčových skutečností důležitých pro posouzení jednání uvedeného v usnesení o zahájení trestního stíhání po skutkové i právní stránce. Toliko ohledně těchto podání kárný senát z hlediska kárné odpovědnosti státního zástupce netoleroval nečinnosti trvající v řádu týdnů, nýbrž učinil závěr, že o nich veřejní žalobci musejí v každé věci rozhodovat spíše v řádu dnů (srov. rozhodnutí ze dne 21. 3. 2017, č. j. 12 Ksz 8/2016 - 81).

[23] V posuzované trestní věci, která byla zapsána v rejstříku ZN, návrh policejního orgánu ze dne 4. 10. 2016 na prodloužení lhůty prověřování do konce roku 2016 nelze považovat za úkon, jehož nevyřízení státní zástupkyní ve dvouměsíční lhůtě, natožpak ve lhůtě několika dnů, by dosahovalo intenzity kárného provinění. Uvedená nečinnost totiž neměla ani nemohla mít žádný vliv na další průběh trestního řízení, v němž bylo možné činit další úkony bez ohledu na absenci rozhodnutí kárně obviněné o prodloužení lhůty prověřování, což je zřejmé z následujícího návrhu na vyžádání mezinárodní justiční spolupráce, který policejní orgán sepsal dne 12. 1. 2017. Ještě předtím dne 22. 12. 2016 opětovně požádal o prodloužení lhůty ke skončení prověřování, tentokrát však až do poloviny roku 2017, v důsledku čehož se stal jeho původní návrh ze dne 4. 10. 2016 bezpředmětným. Navíc při telefonickém hovoru ze dne 14. 3. 2017 kárně obviněná policejnímu orgánu sdělila, že jeho návrhy na prodloužení lhůty prověřování akceptovala, což podle své ničím nevyvrácené obhajoby učinila i po obdržení návrhu ze dne 4. 10. 2016. Z těchto důvodů nelze oproti návrhu na zahájení kárného řízení v absenci písemného rozhodnutí o návrhu policejního orgánu na prodloužení lhůty ke skončení prověřování ze dne 4. 10. 2016 spatřovat závažné porušení povinnosti státní zástupkyně, které by odůvodňovalo její kárný postih.

[24] K této žádosti na prodloužení lhůty ke skončení prověřování však policejní orgán připojil originál kompletního spisového materiálu, o jehož vrácení posléze šestkrát výslovně požádal. Kárně obviněná však v období od 4. 10. 2016 do 11. 9. 2017, tedy po dobu téměř jednoho roku, policejnímu orgánu trestní spis neodevzdala, i když se jednalo o naprosto jednoduchý neformální úkon, který ji nemohl časově zatížit. Není přitom podstatné, zda policejní orgán postupoval v souladu s obvyklou praxí, když městskému státnímu zastupitelství společně s návrhem na prodloužení lhůty ke skončení prověřování předložil originál spisového materiálu, a nikoliv jeho kopii. Rovněž v tomto směru nemají význam případné nedostatky v komunikaci mezi policejním orgánem a státní zástupkyní, její případná neobeznámenost s písemnými výzvami policejního orgánu k vrácení originálu spisového materiálu a eventuální možnost policistů si trestní spis na městském státním zastupitelství osobně vyzvednout. K této obhajobě kárně obviněné postačí jen konstatovat, že opakované písemné žádosti o vrácení originálu kompletního trestního spisu byly naprosto jasně formulovány, státní zástupkyně se s nimi měla možnost seznámit a nespokojit se pouze se shrnutím jejich obsahu kanceláří státního zastupitelství. Se spisovým materiálem pak kárně obviněná mohla disponovat a měla ho tak neprodleně vrátit policejnímu orgánu. Ten totiž bez originálu trestního spisu stěžímohl mít přehled o dosavadním průběhu trestního řízení a činit v něm případné další úkony.

[25] Dlouhodobá nečinnost kárně obviněné při vrácení předloženého spisového materiálu, která trvala i přes opakované urgencye policejního orgánu, tak mohla mít negativní vliv na posuzovanou trestní věc a policejnímu orgánu zkomplikovat vedení prověřování. Tento průtah je tak nutné považovat za významné pochybení státní zástupkyně.

[26] Návrh policejního orgánu ze dne 12. 1. 2017 na podání žádostí o mezinárodní právní pomoc není možné považovat za podání, o němž by kárně obviněná musela rozhodnout během několika dnů. Nejednalo se totiž o natolik zásadní úkon, že by ho bylo nutné učinit neprodleně a upřednostnit před zpracováním další agendy kárně obviněné. Posouzení tohoto návrhu totiž představovalo naprosto běžný postup státní zástupkyně za účelem dalšího objasnění a prověření skutečností důvodně nasvědčujících spáchání trestných činů, který neměl vliv na samotnou důvodnost prověřování ani nezasahoval do základních práv dotčených osob. Na návrh ze dne 12. 1. 2017, jímž se policejní orgán domáhal vyžádání právní pomoci z několika členských států Evropské unie, je proto zapotřebí nahlížet jako na standardní podání, o němž bylo z hlediska potencionální kárné odpovědnosti státní zástupkyně zapotřebí rozhodnout nejpozději do dvou měsíců od jeho obdržení, neboť bylo učiněno ve věci zapsané do rejstříku ZN. Proto kárný senát nemůže přisvědčit úvahám uvedeným v kárném návrhu, ve kterých se navrhovatel zabýval možnostmi považovat uvedený návrh policejního orgánu za úkon vyžadující jeho urgentní vyřízení.

pokračování

Ostatně i ve shora uvedených rozhodnutích kárný senát považoval za kárná provinění nečinnosti státních zástupců při vyřizování návrhů na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc v délce nejméně dvou měsíců u trestních věcí, v nichž nebylo vydáno usnesení o zahájení trestního stíhání.

[27] Průtah kárně obviněné při rozhodování o uvedeném návrhu na vyžádání mezinárodní justiční spolupráce však trval v období od 17. 1. 2017 do 11. 9. 2017, tedy po dobu téměř osmi měsíců, ačkoliv policejní orgán vyřízení tohoto podání šestkrát urgoval. Nelze se přitom ztotožnit s obhajobou kárně obviněné, že jí v rozhodnutí o uvedeném návrhu policejního orgánu bránila obsáhlost předloženého spisového materiálu a její značná pracovní zátěž v rozhodném období, v němž musela vyřizovat několik obtížných trestních věcí a většinu pracovní doby intervenovat u soudu. Z tvrzení navrhovatele uvedeného v kárném návrhu totiž vyplývá, že kárně obviněné bylo v období od 1. 1. 2016 do 11. 9. 2017 přiděleno 42 neskončených věcí, což odpovídá průměrnému počtu 41,6 věcí, které v této době napadly dalším státním zástupcům oddělení ekonomické kriminality Městského státního zastupitelství v Praze. Z přehledu počtu nařízených hlavních líčení státních zástupců téhož oddělení za roky 2016 a 2017 a rozpisu hlavních líčení kárně obviněné podle knihy hlavních líčení, jimiž bylo při ústním jednání kárného senátu taktéž provedeno dokazování, je dále zřejmé, že se státní zástupkyně účastnila 76 jednacích dní v řízení před soudem, zatímco průměrná účast jejích kolegů činila jen 25,7 dní. I přes toto nerovnoměrné zatížení ohledně intervencí při jednáních soudu a další pracovní povinnosti však kárně obviněné nepochybně zbývalo dostatek času pro vyřízení návrhu na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc, neboť v podání policejního orgánu byly obsaženy všechny potřebné skutkové okolnosti a důvody provedení tohoto úkonu trestního řízení, které tak stačilo porovnat s obsahem trestního spisu a posoudit, zda jsou pro vyžádání mezinárodní justiční spolupráce dány zákonné podmínky. Ostatně nový dozorový státní zástupce vyhotovil žádosti o mezinárodní právní pomoc za jedenáct dnů od přidělení posuzované trestní věci, z čehož vyplývá, že také kárně obviněná byla schopna tyto úkony učinit v obvyklé lhůtě. Záměr kárně obviněné vyřídit návrh na mezinárodní justiční spolupráci současně s dalšími úkony, jež bylo v posuzované trestní věci rovněž zapotřebí učinit, jí rovněž nemůže vyvinut. S ohledem na nutnost rozhodovat o návrzích policejního orgánu v přiměřené lhůtě totiž nelze připustit, aby státní zástupce delší dobu otálel a místo nich vyřizoval běžná podání v jiných trestních věcech, která byla učiněna později.

[28] Kárně obviněná byla s rozhodnutím o návrhu na vyžádání mezinárodní justiční spolupráce dlouhou dobu nečinná, ačkoliv se jednalo o stěžejní úkon trestního řízení, bez jehož provedení nebylo možné podle názoru policejního orgánu danou trestní věc řádně prověřit, jak jím byla několikrát upozorněna. Dlouhodobý průtah při rozhodování o návrhu policejního orgánu ze dne 12. 1. 2017 na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc, k němuž došlo i přes opakované urgencye policejního orgánu, tedy nepochybně zkomplikoval průběh prověřování. Proto i tato nečinnost představuje výrazné pochybení kárně obviněné při plnění povinností státní zástupkyně.

[29] Podle již zmíněné judikatury kárného senátu průtah dosahující intenzity kárného provinění zpravidla nastává až v situaci, kdy je státní zástupce nečinný ve více trestních věcech. V tomto kárném řízení však byly zjištěny dvě nečinnosti v jedné trestní věci, které v případě nevrácení originálu kompletního spisového materiálu policejnímu orgánu téměř šestinásobně a v případě nevyřízení návrhu policejního orgánu na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc téměř čtyřnásobně přesáhly kritickou hranici dvou měsíců, od níž se podle dosavadní rozhodovací činnosti kárného senátu považuje průtah při vyřizování podání ve věcech zapsaných v rejstříku ZN za kárné provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství. Kromě toho obě zmíněné dlouhodobé nečinnosti trvaly i přes opakované urgencye policejního orgánu. Navíc je nutné vzít v úvahu povahu posuzované trestní věci, ve které bylo prověřováno podezření ze zkrácení daně z přidané hodnoty o téměř 65 miliónů Kč. Jestliže tedy kárně obviněná takto závažné trestní

řízení ztížila dvěma delšími průtahy, je zřejmé, že svoje povinnosti dozorové státní zástupkyně neplnila řádným způsobem, což musí být hodnoceno k její tíži.

[30] S ohledem na tyto specifické skutkové okolnosti je nutné v posuzované kárné věci učinit výjimku z obecného pravidla o kárné odpovědnosti státního zástupce až při průtazích ve více věcech a dospět k závěru, že nečinnosti při vrácení originálu trestního spisu policejnímu orgánu a při vyřizování jeho návrhu na vyžádání mezinárodní justiční spolupráce dosahují intenzity kárného provinění, i když byla kárně obviněná nečinná celkem jen v jediné trestní věci.

[31] Tyto dva průtahy je z hlediska kárného práva hmotného nutné považovat za dílčí útoky pokračujícího kárného provinění, neboť se jich kárně obviněná dopustila v blízké časové souvislosti a zároveň jimi porušila své povinnosti státní zástupkyně. K nutnosti posuzování zaviněných průtahů určitého stupně závažnosti v průběhu vymezeného období jako jednoho skutku a jako jednoho kárného provinění dospěla i dosavadní judikatura kárných soudů (srov. kupř. rozhodnutí Nejvyššího soudu jako soudu kárného ze dne 20. 9. 2006, sp. zn. 1 Skno 8/2006, a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 14. 9. 2010, sp. zn. 13 Kss 2/2010, ze dne 9. 3. 2015, sp. zn. 12 Ksz 13/2014, ze dne 13. 4. 2015, sp. zn. 12 Ksz 1/2014, ze dne 10. 11. 2015, sp. zn. 12 Ksz 2/2015, ze dne 21. 3. 2017, sp. zn. 12 Ksz 8/2016, a ze dne 26. 9. 2017, sp. zn. 12 Ksz 2/2017).

[32] Dva průtahy v trestní věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZN 73/2016, které jsou uvedeny ve skutkové větě tohoto rozhodnutí kárného senátu, tedy tvoří dílčí útoky jednoho skutku, jímž kárně obviněná zaviněně porušila své povinnosti při výkonu funkce státní zástupkyně odpovědně plnit své úkoly a postupovat odborně, svědomitě a bez zbytečných průtahů, které jsou stanoveny v § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství. Kárně obviněná tímto zaviněným jednáním ohrozila také důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství, neboť ta v očích odborné a laické veřejnosti, zejména policejního orgánu nepochybně byla snížena jejími otáleními při provádění úkonů v posuzované trestní věci, která trvala i přes opakované žádosti a urgency. V daném případě se jednalo o zavinění ve formě nepřímého úmyslu, kdy kárně obviněná věděla, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem a pro případ, že je způsobí, byla s tím srozuměna. Svých průtahů si totiž byla nepochybně dobře vědoma, neboť k jejich odstranění byla několikrát vyzvána policejním orgánem. Kárně obviněná musela být proto srozuměna s tím, že se dopouští nečinností, porušuje tak své povinnosti státní zástupkyně a ohrožuje důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství.

[33] S ohledem na všechny tyto skutečnosti je možné konstatovat, že kárně obviněná uvedeným skutkem spáchala kárné provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

IV. Uložení kárného opatření

[34] Při úvaze o druhu a výměře kárného opatření kárný senát přihlédl k závažnosti kárného provinění a k osobě kárně obviněné.

[35] Na jedné straně kárný senát přihlédl k doznání kárně obviněné a její dosavadní kárné bezúhonnosti. Dále vzal v úvahu osobní spis kárně obviněné a její spíše pozitivní hodnocení, které dne 22. 1. 2018 vypracoval vedoucí oddělení ekonomické kriminality Městského státního zastupitelství v Praze za období roků 2016 až 2017. V pracovním hodnocení se uvádí, že kárně obviněná působí na tomto oddělení městského státního zastupitelství od listopadu 2008 a je zde stabilně dobře hodnocena. Její pracovní výkon a odborná úroveň výstupů je standardní, zvládá značný objem pracovních úkonů, byť ojediněle nikoli v přiměřené době. Stejně jako v posledním hodnocení je i nyní nutno u ní konstatovat potřebu lepšího stanovování pracovních priorit. Hodnotitel dále v pracovním hodnocení ze dne 22. 1. 2018 klasifikoval jednotlivé schopnosti kárně obviněné známkami od jedné do pěti s tím, že celková známka činila 2-3, což je hodnocení

pokračování

„velmi dobré“ až „dobré“. Rovněž tak nelze odhlédnout od skutečnosti, že se kárně obviněná dopustila jen dvou průtahů v jedné trestní věci.

[36] Na straně druhé však kárný senát musel vzít v úvahu zavinění kárně obviněné ve formě nepřímého úmyslu a skutečnost, že její déletrvající průtahy při vrácení originálu spisového materiálu policejnímu orgánu a při vyřízení jeho návrhu na vyžádání mezinárodní justiční spolupráce nepochybně prodloužily trestní řízení a zkomplikovaly jeho průběh. V neprospěch kárně obviněné svědčí i to, že jí dne 26. 8. 2015 pod sp. zn. 5 SPR 594/2015 byly podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství písemně vytknuty průtahy v dozorové činnosti ve dvou jiných trestních věcech, což ve spojení s posuzovaným kárným proviněním svědčí o jejích přetrvávajících potížích s včasným vyřizováním svěřené agendy.

[37] Za této situace musel kárný senát přistoupit k uložení kárného opatření snížení platu. Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem svědčícím ve prospěch kárně obviněné, které svým významem značně převažují nad skutečnostmi svědčícími v její neprospěch, však kárný senát uložil toto kárné opatření jen ve čtvrtině zákonné sazby uvedené v § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství, a to i s přihlédnutím k výměrám kárných opatření snížení platu uložených státním zástupcům v dříve rozhodnutých kárných věcech za průtahy při vyřizování jednotlivých podání (srov. rozhodnutí ze dne 9. 3. 2015, sp. zn. 12 Ksz 13/2014, ze dne 13. 4. 2015, sp. zn. 12 Ksz 1/2014, ze dne 12. 10. 2015, sp. zn. 12 Ksz 3/2015, ze dne 12. 10. 2015, sp. zn. 12 Ksz 5/2015, ze dne 10. 11. 2015, sp. zn. 12 Ksz 2/2015, ze dne 24. 11. 2015, sp. zn. 12 Ksz 6/2015, ze dne 15. 12. 2015, sp. zn. 12 Ksz 9/2015, a ze dne 26. 9. 2017, sp. zn. 12 Ksz 2/2017).

V. Závěr

[38] S ohledem na všechno, co bylo uvedeno k jednání kárně obviněné státní zástupkyně, pro které bylo vedeno toto kárné řízení, Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, uznal kárně obviněnou vinnou kárným proviněním podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jehož se dopustila skutkem popsáním ve výroku tohoto rozhodnutí. Za toto kárné provinění uložil kárně obviněné podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 2 měsíců.

[39] Kárné opatření snížení platu se vůči kárně obviněné uplatní od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci rozhodnutí (§ 30 odst. 4 zákona o státním zastupitelství).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **není** odvolání přípustné.

V Brně dne 27. února 2018

JUDr. Jiří Palla
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců